

GLASBA.

Dva koncerta »Glasbene Matice«. V letošnji sezoni so koncerti v Ljubljani redki. Zato smo se tembolj razveselili, ko se je »Glasbena Matica« odločila, spraviti na koncertni oder — po toliko letih — zopet svetovnoznano glasbeno delo prve vrste, Dvořakovega »Mrtvaškega ženina«, balado za samospeve, mešani zbor in veliki orkester. — To veliko delo, ki ima značaj nekakega »posvetnega oratorija«, je zložil Dvořak l. 1885. za birminghamsko glasbeno slavnost. Erbenova pravljica o zapuščeni nevesti in njeno snidenje z mrtvim ženinom je nudilo mojstru Dvořaku obilo prilike, da je v tem delu razvil vso svojo skladateljsko moč. Silno dramatično občutena mesta se družijo z nežnoliričnimi, semtertja idiličnimi stavki. Neizčrpna, vseskoz prikupljiva in plastična melodika, izbrane harmonije ter krasna, dostikrat izredno divna instrumentacija so posebne vrline teja Dvořakovega dela. Samospevi, dvospevi, zbori in celi ensembli so čudovito lepo zaokroženi in pregnantno izpeljani. Z eno besedo: glasba, katere je lahko vesel in ji z zanimanjem sledi ne le izobražen glasbenik, ampak tudi preprosto, glasbe manj vešče občinstvo, in ki na vsakega napravi globok in plemenit vtisk. — »Glasbena Matica« je proizvajala »Mrtvaškega ženina« dvakrat: v petek 7. marca in v nedeljo 9. marca. Obakrat z najboljšim uspehom. Kot solisti so sodelovali: gđc. Mira Koroščeva, primadona zagrebške opere (sopran-nevesta), g. Jos. Križaj, operni pevec ljubljanskega deželnege gledališča (bas-pripovedovalec), in g. Jos. Rijavec, gojenec c. kr. akademije za glasbo in uprizarjajočo umetnost na Dunaju (tenor-ženin). Gđc. Koroščeva razpolaga z dokaj čednim, krepkim in dobro izšolanim glasom, ki je bil vsled temne barve za partijo mrtvaške neveste še posebno primeren. V nastopu gđc. Koroščeve treba poudarjati zlasti njeno zares občuteno predavanje, ki je doseglo višek v končni molitvi: »Marija, milostna Gospa!«... Gospod Križaj je kot solist pri nas obče priljubljen. Naj zadostuje, če rečem, da je pel vseskoz dostojno, umerjeno in sigurno. Posebno pohvalo zasluži gosp. Križaj za predzadnji, jako vrlo prednašani samospjev: »A čuj! po durih: buh, buh, buh!«... G. Rijavec obeta s svojim glasom mnogo. Tudi on je bil v svoji semtertja precej težki vlogi dober, v kojoj se je — to se je videlo — vtopil z vso skrbjo in ljubeznijo ter jo pel z razumnostjo in gorkoto. Zbor »Glasbene Matice« pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. Hubada se je držal krepko, vse hvale vredno. Tudi orkester »Slovenske Filharmonije« je igral precizno

in mu gre istotako kot drugim činiteljem del zasluge pri obeh koncertih. — Koncerta sta bila obakrat prav dobro obiskana in prepričan sem, da bi marsikdo šel poslušat »Mrtvaškega ženina« še v tretjič, če bi bilo le mogoče.

St. Premrl.

»Novi Akordi«. Leto XII. št. 1. in 2. — V prvi številki »Novih Akordov« nastopa kot nov sotrudnik lista izboren skladatelj g. Emil Hochreiter, c. kr. okrajni komisar na Dunaju, rodom Slovenec. Pri nas Hochreiter do sedaj ni bil še dosti znan, med Nemci bolj, a upamo, da ostanemo znanaprej ž njim v tesnem stiku. Prva in druga številka »Novih Akordov« prinašata po en Hochreiterjev valček za klavir: »Valse nobles«, kar sta obadva v resnici. Zmerno moderna po svojih harmonijah, izrazito melodična in ne pretežka, bosta v repertoaru pianistov prav hvaležna komada. — E. Adamičeva skladba »Poj, petelin, zoro mi naznani!« za dva glasova in klavir je izvrstna. Glasova sta v prvem in drugem delu skladbe vojena kanonično, tek jima je živahen in krepak, iskren je »parlando« stavek: »Da, razbojnik si, hajduk moj dragi«, konec pa navdušen homofon dvospjev. Zelo značilno je spremljanje, zlasti v prvem delu, kjer je uporabljen kot motiv petelinov klic. — Ravnikov mešan zbor »Ženjica« je otožnega značaja, giblje se deloma v e-, deloma v h- in zopet v e-molu ter prinaša zopet nebroj alteracij. Težki, rekel bi nekoliko — apartni skladbi bodo kos samo izredno rutinirani zbori. — Jako fina skladba je Pavčičev samospjev s klavirjem: »Padale so cvetne sanje«, ki jo smemo prištevati med najboljše dosedaj objavljene Pavčičeve samospeve. Tekst je erotičen. — Druga številka »Novih Akordov« prinaša kratko, a zelo čedno Ravnikovo klavirsko skladbo »Dolcissimo«, ki sestoji pravzaprav le iz ene same silno nežne melodije:

† GRŠKI KRALJ JURIJ V SOLUNU.